

mindretal af disse børn oplever, at forældrene bliver uenige om, hvordan samværet skal foregå. Det er jo bl.a. også, fordi det ikke er det eneste problem, de har, de har også mange andre problemer.

Jeg så noget i fjernsynet i går aftes om netop de her problemer, og som lægmand, der sad og så på det, forekom det næsten uløseligt, og jeg tager hatten af for de personer, der skal have med det her at gøre, for hvordan søren skal de næsten klare at tilgodese forældre, som skændes om alt muligt og så også om deres børn?

Kl. 15.05

I begge forslag foreslås det, at man udvider høringen af børn i sager om forældremyndighed og samvær, men jeg tror ikke, det løser problemerne. Jeg tror, at der så vil opstå nogle andre problemer. I dag kan man jo høre børn, og hvis man har læst denne udmærkede rapport, ved man jo også, at selv om man havde fjernet 12-års-reglen, var der bare opstået nogle andre problemer.

Børn høres jo, hvis de er modne nok, men der er altså sager, der går fuldstændig i hårdknude, og hvor samværsproblemet som sagt ikke er det eneste problem.

Vi har netop modtaget denne bog, og den kan man så anbefale at alle læser, og så kan man sige: Bevar mig vel, hvor er det godt, at vi ikke sidder i den slags problemer til halsen, for det er altså ikke lige at knipse med fingrene og så løse dem. Derfor ville jeg sådan ønske, men jeg orker næsten ikke at sige næsten det samme, som ministeren har sagt, at vi kunne sætte os ned og finde en løsning, så der ikke kommer sådan et forslag igen, som vi så desværre bare skal afvise, fordi sådan noget, der er stykket sammen af alt muligt, bliver til ingenting. Så jeg vil opfordre til, at vi sætter os sammen og finder ud af, hvordan det her skal foregå.

Jeg vil lige sige til hr. Jann Sjursens forslag, at jeg også har meget sympati for punkt 5. Et er, at ens børn bliver skilt, men at man måske også skal miste retten til sine børnebørn er da næsten helt umenneskeligt. Det kan man sige, når man selv har en del af dem.

Derfor synes jeg også, at som de mennesker, vi er, skulle vi sætte os ned og finde ud af, hvordan vi finder ud af det her.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Først vil jeg sige, at selv om det er svært og det berører os alle sammen meget, også fordi vi som

folketingsmedlemmer får mange sager måske præsenteret direkte eller i hvert fald på vores skrivebord, så er der jo altså også partipolitik i det. Det mener jeg man må sige. Jeg skal ikke stå her og sige, at nu skal vi have mere uenighed, men det er der.

Men der er også et fælles ansvar for, at vi får en bedre lovgivning, og der vil jeg da bare godt give tilsagn om, at vi da meget gerne, når lejlighed byder sig, altså når vi har de to forslag til behandling i Retsudvalget, vil sætte os ned og se, om vi kan snakke os sammen til at få nogle ændringer, som så kan gøre det bedre, end det er.

Min fornemmelse efter debatten sidste gang var rent faktisk også, at der var et bredt flertal i Folketinget inklusive regeringspartierne, som var villig til at se positivt på nogle ændringer. Derfor er det jo også lidt skuffende, at vi her nær frem til i dag, at ministeren bare igangsætter noget nyt udvalgsarbejde, som vi jo måske bare kan vente på, før vi kan komme i gang igen.

Der er brug for, at vi nu for tredje gang diskuterer SF's og Kristendemokraternes beslutningsforslag, uanset at der er nye punkter i hvert fald i vores, at vi sætter os ned og bliver enige om, at nu skal der i hvert fald rykkes.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jann Sjursen i, at vi bør sætte os ned og finde ud af et eller andet, men jeg siger bare, at det ikke er som at knipse med fingrene, og så finder vi en løsning, for det er mennesker, vi har med at gøre, og uanset hvordan vi lovgiver om det her, så kan man være evig forvisset om, at der altid vil opstå problemer, og vi ikke kommer problemerne fuldstændig til livs. Umuligt.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg er enig med fru Inge Dahl-Sørensen i, at uanset hvordan lovgivningen kommer til at se ud, så vil der altid være problemer, der vil især altid være forældre, som bruger, havde jeg nær sagt, deres børn som krigsobjekt. Men ikke desto mindre er det vores forpligtelse at lave lovgivningen så god som mulig, og det er også mit klare indtryk, at det vil Venstre gerne være med til.

Det kræver så bare, at vi som lovgivere, som repræsentanter for de forskellige politiske partier kommer med vores bud. Når nu fru Inge Dahl-Sørensen lettere bebrejder os – og det kan